

Pressmeddelande

---

23 OKTOBER 2002 NR 64

Stabiliseringspolitik i valutaunionen

Vid en konferens i Stockholm arrangerad av Ekonomistyrningsverket talade vice riksbankschef Kristina Persson under rubriken "Riksbankens syn på stabiliseringspolitiken vid ett svenskt EMU-inträde".

"Om Sverige beslutar att gå med i EMU kommer handeln med övriga EMU-länder att underlättas vilket bör betyda lägre priser och högre välfärd i Sverige i ett längre perspektiv. Det kan på sikt innebära en icke försumbar fördel för svensk ekonomi. Det som svensk debatt framförallt har fokuserat hittills är den nackdel som förlusten av en egen inhemsk penningpolitik utgör, dvs. det ansvar som Riksbanken har i dag.", sade Persson.

"Det är alltid svårare att skiljas från en regim som upplevs fungera bra än en som inte är så lyckad. Riksbanken konstaterar i sitt yttrande till betänkadet 'Stabiliseringspolitik i Valutaunionen' att Sverige även efter ett eventuellt EMU-inträde bör försöka behålla så mycket som möjligt av de väsentliga fördelarna i nuvarande regim, d.v.s. ha ett tydligt mål för stabiliseringspolitiken, klara institutionella villkor samt en hög grad av öppenhet och tydlighet i beslutsprocesserna."

"Det finns en risk för att den svenska ekonomin kan komma att drabbas av störningar också efter ett EMU-inträde. ECB:s inflationsmål (högst 2 % inflation) kan på lång sikt utgöra ett trovärdigt riktmärke för inflationsförväntningarna i Sverige. Men vägen dit riskerar att bli både lång och dyrbar via utslagen produktionskapacitet och arbetslöshet. På lång sikt kan naturligtvis EMU-medlemskap leda till en ökad rörlighet på arbetsmarknaden och i lönebildningen, särskilt om det skulle visa sig att stabiliseringspolitiken inte förmår att hantera större svängningar i konjunkturen. Skillnaden jämfört med i dag är att vi har växelkursförändringar som stötdämpare eller vid fast växelkurs, devalvering som nödutgång. Medlemskap i EMU ökar därför betydelsen av strukturella reformer som ökar ekonomins anpassningsförmåga och långsiktiga konkurrenskraft. Om sådana åtgärder är tillräckligt framgångsrika kan behovet av stabiliseringspolitik minska avsevärt.", fortsatte Persson.

"Riksbanken anser att regeringen bör pröva om ett nationellt inflationsmål för finanspolitiken kan användas istället för ett mål som ytrycker skillnaden mellan

SVERIGES RIKSBANK

Telefon
08-787 00 00

Telefax
08 - 21 05 31

E-post
registratorn@riksbank.se

Internet
<http://www.riksbank.se>

möjlig och faktisk produktion. Ett inflationsmål är tydligare, mer lättbegripligt och lättare att utvärdera än ett produktionsgapmål. Med tanke på de svårigheter som en stabilitetsinriktad finanspolitik är förknippad med, delar Riksbanken kommitténs slutsats att finanspolitiska åtgärder enbart bör tas till vid relativt stora störningar. 'Normala' konjunktursvängningar bör så långt som möjligt hanteras av de automatiska stabilisatorerna.", sade Persson.

"Riksbanken tycker inte att kommittén på ett övertygande sätt har visat att det svenska saldomålet på 2% överskott i de offentliga finanserna måste höjas. En bedömning av behovet av överskott kan inte göras separat från en analys av statsskuldens optimala storlek. En sådan kräver bland annat att den demografiska utvecklingen beaktas. Saldomålet bör inledningsvis sättas på en sådan nivå att den optimala storleken på skulden nås under en rimlig tidsperiod. När det gäller behovet av ett överskott i de offentliga finanserna för att möta effekterna av den demografiska utvecklingen är reformer som ökar arbetsutbudet och den ekonomiska tillväxten att föredra framför ett högt saldomål. Det kan gälla skatte- och utgiftsreformer, utformningen av försäkringssystemen, bestämmelser kring pensioneringen och arbetskraftsinvandring. Den låga nivån för den potentiella tillväxten på lång sikt riskerar att försvåra upprätthållandet av en god välfärd och hög levnadsstandard i Sverige. Personligen anser jag att dessa frågor är av väsentligt större betydelse än förlusten av den nationella penningpolitiken."

"Vad händer med Riksbanken om vi går med i EMU? Faktum är att Europas centralbanker bara krympt ytterst blygsamt eller inte alls efter det att ECB inrättades. Förklaringen är att en stor del av centralbanksuppgifterna utförs i ett nätverk av nationella centralbanker, det gäller t.ex implementeringen av penningpolitiken, upprätthållande av system för stora betalningar mellan bankerna, övervakning av finansiell stabilitet, utgivning av kontanter samt förvaltningen av valutaserverna. Allt sker i samarbete, men i ett decentraliserat system för genomförandet. Och när de nationella riksbankscheferna åker till Frankfurt har de med sig i portföljerna utredningar och analyser om läget i det egna landet, Europa och världen.", avslutade Persson.